

Per un nou país, ruptura amb el règim

written by Constituents per la Ruptura | 21 d'octubre de 2022

Si el Govern d'Aragonès anava prou malament, ara va cap a l'abisme, engolit pel règim postfranquista com ho han estat el PSOE, Unidas-Podemos, CC00 i UGT. Ja el 2019 ens sorprenia, l'aleshores vicepresident Aragonès amb una defensa aferrissada d'una llei que es va popularitzar com a Llei Aragonès. Una llei que pretenia regular els contractes de serveis a les persones (els que afecten els serveis socials, educatius, de salut, comunitaris...) i en concret la cooperació públicoprivada. Sembla lícit preguntar-se per què s'havia de fer una llei com aquesta, a no ser que hi hagi una voluntat de privatitzar-ho tot. Per sort la mobilització del sector li va parar els peus.

ERC s'ha mogut de la socialdemocràcia que defensava fa uns anys, quan pensava que era possible reformar el capitalisme, a un clar social liberalisme que opta per fórmules de privatització i per impulsar els grans negocis especulatius (ampliació de l'aeroport, els Jocs Olímpics d'hivern, etc.). Aquest viratge va acompanyat de tics autoritaris com hem pogut observar amb la gestió de l'educació, les crítiques a la mobilització popular per la Diada o la mateixa gestió de la crisi de govern. No és estrany que Aragonès hagi escollit com a nous consellers, després de l'última crisi, a consolidats neocapitalistes del PDeCAT, ex del PSOE i ex de Podemos.

D'altra banda, l'autoanomenada esquerra espanyola, Unidas-Podemos, encara apunta al PSOE i el seu mal govern. Davant la crisi que ens està arribant amb una inflació boja que està empobrint cada cop més les classes populars, amb la congelació de salaris i pensions (beneïda pels sindicats del règim), el govern espanyol només reacciona amb ajuts al transport o baixada d'impostos a la llum o al gas que fan augmentar molt

el deute públic. Aquesta política de no limitar els preus provoca que les grans companyies de l'IBEX-35 vegin augmentar cada cop més els beneficis.

Els rics cada cop més rics i els pobres cada cop més pobres

Els pressupostos del PSOE-UP plantegen un augment d'un 25,8% a Defensa (del 126% si comptem les inversions en la indústria armamentística), amb una implicació més gran a les guerres de l'OTAN, una pujada salarial a la Guàrdia Civil i la policia (els de l'"A por ellos") de quasi un 40%. Per contra, encara és vigent la Llei mordassa, la Llei d'estrangeria, la defensa i protecció d'una monarquia delinqüent, una reforma laboral que no molesta gaire a la CEOE. A tot això cal sumar el paper dels tribunals, la fiscalia i la policia perseguint l'independentisme sense treva, ajudant els grans fons voltor amb desnonaments violents, etc.

Necessitem una ruptura amb aquest règim. Ara més que mai necessitem la Independència

Necessitem mesures urgents per plantar cara a la crisi energètica, econòmica, social i d'atac a les llibertats en general. Atacs que ens venen, per acció o omissió, de l'Estat espanyol amb l'agreujant que les poques vegades que la majoria del Parlament ha fet lleis per defensar les classes populars (com ara la Llei de l'habitatge), han estat anul·lades o bé per les Cortes o bé per algun alt tribunal. Un altre exemple escandalós és l'atac sistemàtic contra la llengua i, en concret, contra el català a l'escola.

Continuant dintre de l'Estat espanyol ens hi juguem la vida ja que ens volen ofegar com a poble i com a persones. I si volem assolir la independència per a crear la nostra República, amb el Govern d'Aragonès és impossible.

És l'hora de mobilitzar-nos, com hem fet aquest 11 de setembre i 1r d'octubre. Marcar el camí que volem implica saltar per sobre dels inoperants polítics autonomistes i defensar a la majoria social catalana de totes les crisis a les quals ens porten els poders econòmics, polítics i judicials d'aquest règim.

Necessitem agrupar totes les entitats, sindicats, personalitats, actors polítics i socials que vulguin aquesta república nova que hem de construir per a la majoria, sense sectarismes. Hem d'aprofitar les potencialitats i eines que ens ofereixen les entitats que mobilitzen i sumen com l'Assemblea, el Consell per la República, els CDR, les candidatures CUP-Guanyem, els sindicats alternatius i combatius, el sindicat d'estudiants, de llogateres, les mareas de pensionistes i per una sanitat pública, etc.

Hem d'empoderar-nos, ser nosaltres mateixos els que dirigim el procés de ruptura, tal com vam fer el 1r i el 3 d'octubre del 2017 i tal com vam fer responent a les crides del Tsunami Democràtic davant de les sentències del 2019 (abans que algú l'emudís).

Necessitem un acord ampli de país per construir la nova república catalana.